

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233001
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 9. januára 2014 proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18. novembra 2013 č. k. 7C/368/2012-51 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy vo veciach vedených pod sp. zn. 7C/368/2012, 7C/376/2012, 7C/377/2012, 7C/381/2012, 7C/389/2012, 7C/393/2012, 7C/395/2012, 7C/396/2012, 7C/401/2012 a 7C/402/2012 spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 7C/368/2012 a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ust. § 41 ods. 1, 2 písm. c/, d/, i/, § 44 ods. 1, 2, 8, 9 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že vo vyššie označených veciach vedených na Okresnom súde Topoľčany sa navrhovateľ jednotlivými návrhmi zo dňa 17. 09. 2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora, resp. v nedodržaní lehoty 15 dní na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Konkrétne vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/368/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 387,24 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 658/2007 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 232 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/376/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 553,20 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 3910/2011 exekučný súd rozhodol o

návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 321 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/377/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 165,96 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 2884/2006 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 99 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/381/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.197,04 eur z titulu majetkovej škody a sumy 839,41 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 4024/2012 exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 119 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/389/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 885,12 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 5384/2012 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 504 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/393/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 663,84 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 14863/2010 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 371 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/395/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 331,92 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 339/2005 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 188 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/396/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 276,60 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 3183/2005 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 167 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/401/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 331,92 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 1884/2003 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 196 dní, vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/402/2012 sa navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 175,- eur z titulu majetkovej škody a sumy 829,80 eur z titulu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 3883/2006 exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného (navrhovateľa) na zmenu súdneho exekútora s omeškaním o 469 dní.

V predmetných návrhoch navrhovateľ poukazoval na ust. § 44 ods. 7 (platné od 01. 09. 2005) a ust. § 44 ods. 8 (platné od 01. 12. 2006) Exekučného poriadku tvrdiac, že v exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenom čase, pričom neexistuje okolnosť, ktorá by mu umožňovala postupovať so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ tvrdil, že počas tejto doby vynaložil v každej veci sumu 175,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 70,- eur vynaloženej na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, zo sumy 40,- eur na udržanie a správu informačného systému, zo sumy 50,- eur na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a zo sumy 15,- eur na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania na exekučnom súde. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej je v prípade zbytočných prietahov v súdnom konaní spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia v sume 663,88 eur.

Uznesením zo dňa 20. 09. 2013 č. k. 7C/368/2012-24 súd prvého stupňa spojil na spoločné konanie veci vedené u neho pod sp. zn. 7C/368/2012, 7C/376/2012, 7C/377/2012, 7C/381/2012, 7C/389/2012, 7C/393/2012, 7C/395/2012, 7C/396/2012, 7C/401/2012 a 7C/402/2012 s tým, že vec bude ďalej viesť pod sp. zn. 7C/368/2012.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že preskúmaním spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 24Er/166/2007 zistil, že dňa 26. 03. 2007 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 19. 02. 2007. Exekučný súd dňa 28. 03. 2007 poveril súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku vykonaním exekúcie, pričom oprávnený

podal dňa 14. 10. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 22. 10. 2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 27. 01. 2010. Uznesením zo dňa 28. 05. 2010 č. k. 24Er/166/2007-26 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Milanovi Strieškovi priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 11Er/488/2006 súd zistil, že dňa 03. 07. 2006 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 29. 06. 2006. Exekučný súd dňa 09. 10. 2006 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 22. 11. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 25. 11. 2010 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 08. 02. 2011. Uznesením zo dňa 25. 02. 2011 č. k. 11Er/488/2006-15 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 23Er/597/2006 súd zistil, že dňa 14. 08. 2006 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 08. 08. 2006. Exekučný súd dňa 12. 09. 2006 poveril súdneho exekútora JUDr. Soňu Stodolovú vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 10. 09. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 26. 10. 2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 22. 01. 2010. Uznesením zo dňa 21. 07. 2010 č. k. 23Er/597/2006-28 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Soni Stodolovej priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 17Er/574/2012 súd zistil, že dňa 14. 05. 2012 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 23. 03. 2012, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 04356/11. Exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením zo dňa 09. 07. 2012 č. k. 17Er/574/2012-12 tak, že ju zamietol. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 10Er/251/2004 súd zistil, že dňa 03. 12. 2004 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 26. 11. 2004. Exekučný súd dňa 09. 12. 2004 poveril súdneho exekútora Mgr. Katarínu Baňarovú vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 25. 05. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 31. 08. 2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 25. 11. 2009. Uznesením zo dňa 06. 10. 2010 č. k. 10Er/251/2004-20 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel, vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 15Er/83/2005 súd zistil, že dňa 12. 04. 2005 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 24. 03. 2005. Exekučný súd dňa 18. 04. 2005 poveril súdneho exekútora Mgr. Katarínu Baňarovú (súd prvého stupňa nesprávne uviedol Dr. Ľubomíra Pekára) vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 25. 05. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 08. 07. 2010 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 10. 11. 2009. Uznesením zo dňa 26. 05. 2010 č. k. 15Er/83/2005-33 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel, vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 27Er/133/2005 súd zistil, že dňa 20. 05. 2005 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 03. 05. 2005. Exekučný súd dňa 26. 05. 2005 poveril súdneho exekútora Mgr. Katarínu Baňarovú

vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 25. 05. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 26. 05. 2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 30. 10. 2009. Uznesením zo dňa 24. 11. 2010 č. k. 27Er/133/2005-20 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi Mgr. Kataríne Baňarovej priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 13Er/452/2005 súd zistil, že dňa 10. 11. 2005 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 04. 11. 2005. Exekučný súd dňa 21. 11. 2005 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 22. 11. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 01. 12. 2010 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 21. 03. 2011. Uznesením zo dňa 04. 05. 2011 č. k. 13Er/452/2005-19 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 15Er/248/2003 súd zistil, že dňa 18. 06. 2003 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 11. 06. 2003. Exekučný súd dňa 24. 06. 2003 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 22. 11. 2010 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 07. 03. 2011 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 04. 05. 2011. Uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 15Er/248/2003-23 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi priznal trovy exekučného konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 11Er/21/2007 súd zistil, že dňa 19. 01. 2007 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného zo dňa 21. 12. 2006. Exekučný súd dňa 21. 03. 2007 poveril súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku vykonaním exekúcie, pričom oprávnený podal dňa 14. 10. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 04. 11. 2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie v prípade, že si tieto uplatňuje. Súdny exekútor na túto výzvu reagoval dňa 23. 12. 2009. Uznesením zo dňa 20. 01. 2011 č. k. 11Er/21/2007-21 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonávaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Milanovi Strieškovi priznal trovy exekučného konania.

Z písomnej odpovede na žiadosť o poskytnutie súčinnosti Okresného súdu Nitra vyplýva, že na tomto súde bol celkový nápad do oddelenia Er v roku 2009 v počte 15.113 vecí, z toho bolo 464 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., v roku 2010 bol celkový nápad 14.879 vecí, z toho bolo 370 vecí spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., v roku 2011 celkový nápad 21.196 vecí, z toho spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. podala 230 vecí a v roku 2012 bol celkový nápad 24.980 vecí a z nich 198 sa týkalo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. ako oprávneného.

Navrhovateľ pred podaním návrhu v predmetných veciach podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania predmetných návrhov na žiadosť pozitívne nereagoval, pričom sa vyjadril, že dňa 23. 04. 2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, z ktorých je zrejmé, že navrhovateľ podal návrh na súd ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty (01. 10. 2010). Má za to, že navrhovateľ sa môže domáhať svojho nároku na súde až po uplynutí tejto lehoty, preto považuje podaný návrh za predčasne uplatnený na súde. K tejto námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh na súd predčasne, súd prvého stupňa uviedol, že aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z jeho vyjadrenia, a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula. Preto návrh už nemožno považovať za predčasne podaný. K odporcom vnesenej námietke premlčania súd uviedol, že nárok navrhovateľa za premlčaný nepovažuje, keďže od podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora v jednotlivých veciach

až do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u odporcu, neuplynula lehota 3 rokov.

Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd prvého stupňa návrh zamietol. Uviedol, že pokiaľ by v konaní o náhrade škody a nemajetkovej ujmy mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý s poukazom na svoju ustálenú judikatúru ju preskúma vždy len s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu podľa týchto základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka a postup súdu. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať iný súd v konaní o náhrade škody, ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na základe sťažnosti na prietahy v konaní.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu, nakoľko k zmene exekútora nedošlo v zákonnej 30-dňovej lehote, resp. že poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie nebolo vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. S poukazom na vyššie uvedené súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní, nakoľko všeobecný súd v tomto konaní nie je oprávnený konštatovať, či došlo k prietahom, pričom žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prietahy v konaní, sa nevedlo. Súd prvého stupňa zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Z jednotlivých exekučných konaní vyplýva, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora súd nerozhodol v 30-dňovej lehote, ako to ustanovuje § 44 Exekučného poriadku, avšak vždy v krátkom čase po podaní návrhu vyzval súdneho exekútora, aby sa k návrhu na zmenu vyjadril a zároveň, ak si uplatňuje trovy exekúcie, aby tieto aj vyčíslil a zaslal súdu exekučný spis na posúdenie vyčíslených trov. Súd musel vyčakať na exekučný spis a až následne mohol posudzovať samotný návrh oprávneného na zmenu exekútora ako aj vyčíslené trovy pôvodného exekútora, o ktorých tiež vždy rozhodoval. Je preto logické, že súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o predmetných návrhoch na zmenu exekútora tak, aby aj v tejto lehote rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne postúpil exekučný spis novému exekútorovi. Vzhľadom na povahu tohto rozhodnutia, zákonom ustanovenú lehodu, v ktorej sa rozhodlo, ako aj obrovské množstvo exekučných spisov na danom súde, nemožno nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v 30-dňovej lehote považovať za nesprávny úradný postup. Doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora až do samotného rozhodnutia exekučného súdu, nemohla nijako negatívne zasiahnuť navrhovateľa, nemohla v ňom vyvolať neistotu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohla viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. Podľa názoru súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania nerozhodnutím v zákonnej lehote nevznikol stav právnej neistoty. Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty automaticky predstavuje nesprávny úradný postup. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že nerozhodnutie o návrhu oprávneného v zákonnej lehote, s ohľadom na charakter tohto rozhodnutia a množstvo úkonov, ktoré zahrňuje, neznamená, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/381/2012 na navrhovateľ domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 4.197,04 eur z titulu majetkovej škody a sumy 839,41 eur z titulu nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 15-dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) o udelenie poverenia, pričom súd o tejto žiadosti rozhodol až dňa 20. 07. 2012 tak, že ju zamietol. U súdneho exekútora bola predmetná exekučná vec vedená pod sp. zn. Ex 4024/2012. Majetková škoda podľa navrhovateľa predstavuje náhradu škody s príslušenstvom, ktorá mu už nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania, rozhodovania a stratu legitímnych očakávaní, že nastane stav zákonom predpokladaný, si navrhovateľ uplatnil sumu 839,41 eur, čo je 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Z pripojeného exekučného spisu zn. 17Er/574/2012 súd zistil, že súdny exekútor podal na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14. 05. 2012 na základe návrhu

oprávneného zo dňa 23. 03. 2012, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v konaní pod sp. zn. SR 04356/11. Exekučný súd rozhodol o podanej žiadosti súdneho exekútora tak, že ju uznesením zo dňa 09. 07. 2012 č. k. 17Er/574/2012-12 zamietol. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na to, že zákonom stanovená lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila v prípade, ak išlo o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/, d/, zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov s tým, že v prípade, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 14. 05. 2012 a súd o tejto žiadosti rozhodol 09. 07. 2012. Nie je teda pravdivý údaj navrhovateľa, že sa tak stalo s omeškaním viac ako 119 dní. Súd prvého stupňa zároveň poukázal na to, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale týka sa len prípadu, ak súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku, súd prvého stupňa poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého je exekučný súd povinný ex offo skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. V prípade, že je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, je exekučný súd oprávnený a povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, ktorý znamená neúčinnosť, a teda i nezáväznosť predloženého exekučného titulu.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že by konaním, resp. nekonaním súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nemohla byť navrhovateľovi spôsobená ani žiadna škoda. Navrhovateľ si pritom v konaní uplatňoval náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch v závislosti od počtu dní meškania súdu s rozhodnutím. Súd sa bližšie vyčíslením tejto škody nezaoberal, len okrajovo podotkol, že tvrdenia navrhovateľa súvisiace s majetkovou škodou, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov zabezpečovať správu a udržateľnosť pohľadávky, viesť informačný systém, komunikovať s pôvodným exekútorom a venovať sa urgenciám, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora. Takto paušálne vyčíslená škoda nebola nijako preukázaná, pričom škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu. Pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik škody. Ako už bolo konštatované, majetková ujma navrhovateľa nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale predovšetkým od zistenia, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Keďže, ako je uvedené vyššie, súd nezistil nesprávny úradný postup daného súdu v exekučnom konaní, nie je tu ani zákonný podklad pre priznanie finančnej satisfakcie vo forme nemajetkovej ujmy. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne si neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisú nevyplývajú.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že ako účastníkovi konania mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a zároveň súdu prvého stupňa vytkol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a tiež bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že zásadne namieta skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je podľa názoru odporcu možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného

postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Súd svojím rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Navrhovateľ zároveň namietal, že súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Mal za to, že právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý bol z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného.

K zamietnutiu návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania navrhovateľ uviedol, že súd prvého stupňa mu takto znemožnil objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku, pričom na zamietnutie znaleckého dokazovania neboli žiadne udržateľné dôvody, nakoľko takéto dokazovanie je na mieste nariadiť tam, kde je výšku škody potrebné určiť s použitím odborných znalostí, ktorá právna veda neposkytuje. Opätovne zdôraznil, že súd založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

V ďalšej časti svojho odvolania navrhovateľ vytýkal, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd mal podľa neho aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda boli neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nebolo možné založiť meritórne rozhodnutie. Navyše, súd svojimi úvahami úplne negoval doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá bola základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie vecí v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prietahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú „mimosúdne“ faktory. Tento súd tiež uviedol, že „dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie vecí v primeranej lehote“.

Navrhovateľ uviedol, že nechápe, aký vplyv na výsledok konania má skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Podľa názoru navrhovateľa ide o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval i také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli.

S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľa, ako i súdom prvého stupňa zisteným skutkovým stavom (ust. § 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP bez výnimiek uvedených v ust. § 213 ods. 2 až 7 OSP) a po zistení, že odvolanie navrhovateľa bolo podané v zákonom stanovenej lehote a spĺňa zákonom stanovené náležitosti (ust. § 201 ods. 1, § 204 ods. 1, § 205 a nasl. OSP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil (ust. § 214 ods. 2 OSP pri dodržaní ust. § 156 ods. 3 OSP). Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako i konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a po prejednaní vecí dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti rozsudku zo dňa 18. 11. 2013 nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, nakoľko súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav vecí a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ktoré ale nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver a svoje rozhodnutie vo veci samej náležite a správne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej v tom smere, že navrhovateľ v predmetnej veci nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok na priznanie uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy (predovšetkým nepreukázal samotný vznik škody a nemajetkovej ujmy), a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Predmetom konania na Okresnom súde Topoľčany vo vyššie uvedených spojených veciach sú sumy, ktorých zaplataenia sa navrhovateľ domáha z dôvodu náhrady majetkovej škody a sumy, náhrady ktorých sa domáha z titulu nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov. Ako právny základ návrhov na začatie konania navrhovateľ uviedol škodu, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra v exekučných konaniach. Nesprávny úradný postup mal vzniknúť v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, resp. že v zákonom stanovenom čase nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov obsahuje okrem iného i právnu úpravu zodpovednosti štátu za činnosť súdu, orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy v prípadoch, keď na orgán územnej samosprávy je prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi výkonom verejnej moci a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu teda je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorú musí preukázať poškodený. Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť. Zákon upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (ust. § 5 a § 6 vyššie citovaného zákona). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (ust. § 9 vyššie citovaného zákona).

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj

nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti (výkon verejnej moci v súvislosti s činnosťami uvedenými v ustanovení § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním a škodou). Pri koncipovaní objektívnej zodpovednosti ide zákon ešte ďalej, keď ustanovuje zákaz liberácie, t. j. zbavenie sa zodpovednosti (ust. § 3 ods. 2 zákona). Ak sú splnené podmienky, nedáva zákon štátu možnosť zbaviť sa zodpovednosti. Tým vlastne nadobúda táto zodpovednosť charakter absolútnej zodpovednosti v prípade, ak podmienky zodpovednosti za škodu boli preukázané. Vyššie uvedené podmienky zodpovednosti musí preukázať poškodený, ktorý v prípadnom súdnom konaní o náhradu škody znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

V nadväznosti na tento výklad podávaný právnou teóriou a praxou sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti, a to aj pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napr. aj nevydanie či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie správne, či v ustanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Hoci nie je vylúčené, aby škoda, za ktorú zodpovedá štát, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom vykonávaným v rámci rozhodovacej činnosti, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe nevedú k vydaniu rozhodnutia a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide teda o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o starostlivé zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide teda o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

V súlade s vyššie uvedenými právnymi závermi odvolací súd v dôsledku podaného odvolania taktiež preskúmal, či v tomto prípade boli naplnené podmienky vzniku zodpovednostného právneho vzťahu štátu vo vzťahu k navrhovateľovi, pričom zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a taktiež vec správne právne posúdil.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/368/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 24Er/166/2007, z ktorého vyplýva, že dňa 14. 10. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 28. 05. 2010 č. k. 24Er/166/2007-26 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/376/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 23Er/597/2006, z ktorého vyplýva, že dňa 10. 09. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 21. 07. 2010 č. k. 23Er/597/2006-28 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/377/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 11Er/488/2006, z ktorého vyplýva, že dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 25. 02. 2011 č. k. 11Er/488/2006-15 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/381/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 17Er/574/2012, z ktorej vyplýva, že dňa 14. 05. 2012 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na

základe návrhu oprávneného (Pohotovosť s.r.o.), pričom exekučným titulom bol rozsudok vydaný dňa 07. 06. 2011 Stálym rozhodcovským súdom v konaní pod sp. zn. SR 04356/11 na základe rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným (navrhovateľom) a povinným (dlžníkom). Uznesením zo dňa 09. 07. 2012 č. k. 17Er/574/2012-12 exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/389/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 10Er/251/2004, z ktorej vyplýva, že dňa 25. 05. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 06. 10. 2010 č. k. 10Er/251/2004-20 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/393/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 15Er/83/2005, z ktorého vyplýva, že dňa 25. 05. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 26. 05. 2010 č. k. 15Er/83/2005-33 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/395/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 27Er/133/2005, z ktorej vyplýva, že dňa 25. 05. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 24. 11. 2009 č. k. 27Er/133/2005-20 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/396/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 13Er/452/2005, z ktorej vyplýva, že dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 04. 05. 2011 č. k. 13Er/452/2005-19 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/401/2012 bol pripojený exekučný spis Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 15Er/248/2003, z ktorého vyplýva, že dňa 22. 11. 2010 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 02. 06. 2011 č. k. 15Er/248/2003-23 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

V konaní vedenom pred Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 7C/402/2012 bola pripojená fotokópia exekučného spisu Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 11Er/21/2007, z ktorej vyplýva, že dňa 14. 10. 2009 bol súdu doručený návrh oprávneného (Pohotovosť s.r.o.) na zmenu exekútora, o ktorom rozhodol vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 20. 01. 2011 č. k. 11Er/21/2007-21 tak, že návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 44 ods. 6 zák. č. zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 08. 2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7, 8 vyššie citovaného zákona v znení účinnom od 01. 09. 2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8, 9 vyššie citovaného zákona v znení účinnom od 01. 12. 2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v spojených veciach, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 240 ods. 1, 2 konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis 20) neustanovujú inak.

Ustanovenie § 44 ods. 7 sa použije aj na konania začaté pred 1. decembrom 2006, v ktorých súd ešte neudelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie. V konaniach začatých pred 1. decembrom 2006, v ktorých už súd udelil exekútorovi písomné poverenie na vykonanie exekúcie, ale neurčil výšku preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov, súd určí túto výšku na žiadosť exekútora.

S poukazom na vyššie citované ustanovenia Exekučného poriadku odvolací súd konštatuje, že 30 dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora upravuje ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 09. 2005, resp. ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 12. 2006. Navrhovateľ svoje návrhy o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov opierať práve o tieto (vyššie uvedené) ustanovenia Exekučného poriadku, tvrdiac, že súd nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V tomto smere je ale potrebné uviesť, že ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005 neupravovalo lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora a táto bola zavedená do Exekučného poriadku až novelou účinnou od 01. 09. 2005. Z ust. § 238 ods. 1 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. Odsek 2 v tomto prípade vo vzťahu k ustanoveniu § 44 neustanovuje inak, a preto platí prvá časť vety ust. § 238 ods. 1, t. j. že konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005. Uvedené potom znamená, že exekučné konania začaté do 31. 08. 2005 a vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10Er/251/2004 (začaté doručením návrhu oprávneného súdnemu exekútorovi dňa 26. 11. 2004), 15Er/83/2005 (začaté doručením návrhu oprávneného súdnemu exekútorovi dňa 24. 03. 2005), 27Er/133/2005 (začaté doručením návrhu oprávneného súdnemu exekútorovi dňa 03. 05. 2005) a 15Er/248/2003 (začaté doručením návrhu oprávneného súdnemu exekútorovi dňa 11. 06. 2003) boli začaté za účinnosti ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora neupravovalo a v týchto veciach sa a priori uplatnia doterajšie právne predpisy. V týchto exekučných konaniach preto zo strany exekučného súdu pri vydaní rozhodnutia o zmene súdneho exekútora nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej

lehote. Exekučný súd po vyjadrení sa pôvodného súdneho exekútora a po zistení dôvodov a na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol v čase primeranom skutkovému a právnomu stavu veci, pričom nebol viazaný žiadnou lehotou na vydanie rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ v týchto veciach vedených pod sp. zn. 7C/389/2012 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10Er/251/2004), 7C/393/2012 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15Er/83/2005), 7C/395/2012 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 27Er/133/2005) a 7C/401/2012 (exekučné konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15Er/248/2003) nepreukázal jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené nepreukázal a súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by sa exekučný súd v predmetných exekučných konaniach dopustil nesprávneho úradného postupu z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej lehoty, nakoľko žiadna neexistovala.

Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné spisy, z ktorých údajov pri svojom rozhodovaní aj vychádzal, pričom z obsahu týchto spisov ako aj z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona a teda nedošlo k naplneniu základného predpokladu potrebného pre úspešnosť návrhu, preto s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Exekučný súd rozhodol správne podľa platných právnych predpisov a v primeranom čase v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, neporušiac tým ani právo na spravodlivý súdny proces a právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Vo vzťahu k exekučným konaniam vedeným na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24/Er/166/2007, 11Er/488/2006, 23Er/597/2006, 13Er/452/2005 a 11Er/21/2007 je potrebné konštatovať, že tieto začali za účinnosti ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení od 01. 09. 2005, resp. za účinnosti ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení od 01. 12. 2006, ktoré lehotu 30 dní na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora už upravovali. Ani v týchto prípadoch však nemožno konštatovať splnenie zákonných podmienok pre náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ si nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatnil podľa svojho vyčíslenia vo veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 7C/368/2012, (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24Er/166/2007), pod sp. zn. 7C/376/2012 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Er/597/2006), pod sp. zn. 7C/377/2012 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11Er/488/2006), pod sp. zn. 7C/381/2012 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Er/574/2012), sp. zn. 7C/396/2012 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13Er/452/2005) a pod sp. zn. 7C/402/2012 (ktorý odvodzoval od nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - nevydania rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11Er/21/2007), ktorá mu mala vzniknúť vynaložením nákladov v období od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia exekučného súdu (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, udržiavanie a správa informačného systému, administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom). Nemajetkovú ujmu v peniazoch si uplatnil z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je pre neho dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Podľa názoru navrhovateľa neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu pre stratu kontaktu s povinným a taktiež aj riziko insolvencie povinného. Poukázal pritom na právo garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR majúce za to, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Sumu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vyčíslil ako alikvotný pomer 55,32 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR v sume 663,88 eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 eur.

Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením navrhovateľa ohľadom vzniku škody a nemajetkovej ujmy vyčíslenej vo vyššie uvedených podaných návrhoch, nakoľko navrhovateľ dôvody vzniku škody a nemajetkovej ujmy a jej príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu nijako nepreukázal, pričom nepredložil súdu relevantné dôkazy preukazujúce a dokumentujúce skutočnú, teda reálnu výšku jeho škody. V tomto prípade je potrebné preukázať príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom reálnej konkrétnej škody, ktorá mala navrhovateľovi skutočne vzniknúť. Navrhovateľ musí totiž preukázať konkrétnu sumu, ktorú si uplatňuje ako škodu a nie minimálnu výšku škody, ktorá by mu mohla vzniknúť a taktiež musí preukázať, že škoda, ktorá mu vznikla je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu. V tomto prípade nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom vznikom škody (v akejkoľvek výške), t. j. nie je splnená ani ďalšia z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012. Navrhovateľ ním vyčíslené sumy ničím nepodložil a odvolaciemu súdu z obsahu súdnych spisov nie sú známe ani skutočnosti, že by v dôsledku omeškania exekučného súdu došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným a taktiež nie je preukázané, že by došlo k insolvenčii povinného. Rovnako navrhovateľ nepreukázal ani dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, keďže ani jeden dôvod, ktorý uvádza v návrhu ničím nepodložil a ničím nepreukázal. Nestačí samotné tvrdenie navrhovateľa o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia relevantného dôkazu o tom. Aj vo vzťahu k nemajetkovej ujme sa jedná iba o hypotetické konštatovanie bez preukázania priameho zásahu do sféry navrhovateľa. Navyše je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Exekučný súd až v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí nového exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu následne postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Preto v čase od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora až do rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, exekúciu vykonáva pôvodný súdny exekútor, ktorý je vo veci povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Preto žiadna škoda ani nemajetková ujma týmto postupom nehrozí, pretože až do rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora (do jeho právoplatnosti) je povinný exekúciu vykonávať pôvodný súdny exekútor. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ nesplnil ani jednu z podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2012. V danom prípade bolo na navrhovateľovi preukázať skutočnosti uvedené v návrhu a to, že exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom spôsobil také konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so škodou vyčíslenou v návrhu. Rovnako tam mal postupovať a preukázať dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ v podanom návrhu pôvodne vedenom pod sp. zn. 7C/381/2012 tvrdil, že neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevyhnutnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Odvolací súd k tomu uvádza, že v čase začatia exekučného konania, t. j. 23. 03. 2012 (kedy bol u súdneho exekútora spísaný návrh na vykonanie exekúcie) bolo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku formulované tak, že lehota 15 dní na udelenie poverenia pre súdneho exekútora platila v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, ale neplatila v prípade, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, t. j. v prípade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila a v prípade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Taktiež neplatila ani v prípade, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, v dôsledku čoho potom súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Odvolací súd je toho názoru, že lehota, ktorá bola stanovená na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa netýkala prípadov, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a ani prípadov zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, čo znamená, že pokiaľ bol ako exekučný titul predložený rozsudok rozhodcovského súdu na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora neplatila lehota 15 dní a táto neplatila ani pokiaľ exekučný súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odhliadnuc od tejto skutočnosti odvolací súd zdôrazňuje,

že z exekučného spisu Okresného súdu Nitra vedenom pod sp. zn. 17Er/574/2012 je nepochybné, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 14. 05. 2012, exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 07. 06. 2011 v konaní pod sp. zn. SR 04356/11 a exekučný súd ako súd prvého stupňa uznesením zo dňa 09. 07. 2012 č. k. 17Er/574/2012-12 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní podal odvolanie proti uzneseniu zo dňa 09. 07. 2012. Zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov, ktoré sú uvedené v odôvodnení tohto uznesenia nemožno automaticky považovať za nesprávny úradný postup, ako to tvrdí navrhovateľ, ktorý v tomto smere nepredložil súdu žiadne dôkazy preukazujúce, že by sa o takýto (nesprávny) postup súdu malo jednať a na základe čoho. Zo zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež ešte nemožno vyvodiť ani vznik škody na strane navrhovateľa v tom zmysle, ako ju má na zreteli ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Odvolací súd je toho názoru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal tvrdený nelegálny a nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Er/574/2012, ktorý je nevyhnutným predpokladom vzniku nároku na majetkovú škodu, ktorú si navrhovateľ uplatnil v sume 4.197,04 eur. Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok (nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody) a v prípade, ak chýba čo len jedna z týchto podmienok, náhradu škody nie je možné priznať, pričom dôkazné bremeno spočíva na poškodenom, teda na navrhovateľovi.

K navrhovateľom uplatnenej nemajetkovej ujmy v sume 839,41 eur (t. j. 20 % z uplatňovanej istiny a príslušenstva) odvolací súd na doplnenie dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa uvádza, že ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je (okrem písm. b/) formulované tak, že výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na doterajší život poškodeného a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a v spoločenskom uplatnení, z čoho je teda zrejmé, že tieto okolnosti sa týkajú fyzickej osoby. Nemajetkovú ujmu v peniazoch však za určitých okolností možno priznať i právnickej osobe, a to s poukazom na závažnosť vzniknutej ujmy a so zreteľom na konkrétne okolnosti, za ktorých k nej došlo. V dôsledku zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ešte automaticky nevzniká nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ návrh na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňoval vnútornými zásahmi do spoločnosti, ovplyvňovaním podnikateľského prostredia a rozhodovania, porušením jeho práv, stratou legitímnych očakávaní, že nastane stav predpokladaný zákonom, stratou dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a pod. Odvolací súd v predmetnej veci opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že žiadosť súdneho exekútora v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Er/574/2012 bola doručená exekučnému súdu dňa 14. 05. 2012 a súd túto žiadosť zamietol uznesením zo dňa 9.7.2012 (teda nie viac ako 119 dní, resp. so zbytočnými prietahmi a po veľmi dlhej dobe ako to tvrdí navrhovateľ). V predmetnej exekučnej veci však neboli konštatované prietahy v konaní a nejedná sa ani o dlhotrvajúcu neistotu navrhovateľa, ktorá by mu prípadne mohla spôsobiť značné ťažkosti a ovplyvniť jeho podnikateľské aktivity (naďalej poskytuje úvery), pričom neboli preukázané ani vnútorné zásahy do spoločnosti, na ktoré navrhovateľ poukazoval. Navyše je potrebné uviesť, že cieľom primeraného finančného zadostučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy (ktorú ale navrhovateľ nepreukázal), nie prípadná náhrada škody (II. ÚS 58/02, III. ÚS 111/02).

V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na samotný exekučný titul, na základe ktorého exekučný súd dňa 09. 07. 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Týmto exekučným titulom je rozsudok rozhodcovského súdu zo dňa 07. 06. 2011, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou a.s. v konaní pod sp. zn. SR 04356/11 a vydaniu ktorého predchádzalo uzavretie zmluvy o úvere medzi spoločnosťou navrhovateľa ako veriteľom a C. H. ako dlžníkom. Rozhodcovský súd vyvodil svoju právomoc na vydanie rozsudku z rozhodcovskej doložky zakotvenej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzavretiu (platnej) rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok (R 46/2012), v dôsledku čoho potom tento rozsudok nemôže predstavovať ani prekážku veci rozhodnutej.

Vyššie uvedené považoval odvolací súd potrebné uviesť na doplnenie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

K dôvodom odvolania navrhovateľa zo dňa 09. 01. 2014 vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania vyplýva pre odvolací súd z ust. § 212 ods. 1 a 2 OSP. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Treba zdôrazniť, že ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal predovšetkým odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, nesprávne právne posúdenie vecí a neúplné zistenie skutkového stavu s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podstata základného práva priznaného podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR spočíva v prvom rade v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola namietanému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenie o súdnej ochrane vykonávajú. Základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale ju aj v určitej kvalite, teda zákonom ustanoveným postupom súdu, i dostať. Postup súdov v konaní o veci a jeho kvalita ustanovená zákonom je vyjadrením práva na súdnu ochranu účastníka konania vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ochrana základným právam a slobodám poskytujú predovšetkým všeobecné súdy (I. ÚS 50/97, I. ÚS 54/97). V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR sa predmetným článkom Ústavy SR zaručuje ochrana viacerých záujmov, a to najmä práva na prístup k súdu, práva na spravodlivý proces, ktorého základným predpokladom uplatnenia je nezávislosť a nestrannosť súdu, pričom ochrana podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR neznamená, že súd právoplatne rozhodne v prospech navrhovateľa (II. ÚS 71/97, III. ÚS 46/04). Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi.

Z obsahu predložených súdnych spisov (vrátane exekučných spisov) však nevyplýva, že by súd prvého stupňa v prejednávanej veci v prípade navrhovateľa nerešpektoval niektoré z týchto práv. Namietané pochybenia súdu prvého stupňa vyjadrené v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/ OSP nie sú v dôvodoch odvolania konkretizované vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu. Taktiež navrhovateľ v odvolaní nepopísal postup súdu, ktorým malo dôjsť k namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom a odvolací súd ani žiadny takýto dôvod nezistil. Odňatie možnosti konať pred súdom odvolací súd nevzhladol ani v postupe súdu prvého stupňa týkajúceho sa znaleckého dokazovania, nakoľko pokiaľ v konaní nemal preukázanú existenciu škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa, bolo nadbytočné a nevhodné vykonávať dokazovanie na preukázanie výšky navrhovateľom tvrdenej škody. Vo vzťahu k tejto skutočnosti odvolací súd konštatuje, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkovi konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým odvolací dôvod. Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonával. Podľa ustálenej právnej

teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť dôkaznú (ust. § 120 ods. 1 prvá veta OSP). Táto skutočnosť ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Uvedená zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je vyjadrená v ust. § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. V zmysle ust. § 120 ods. 1 druhá veta OSP len súd má právo rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu. Ich nevykonanie musí v rozhodnutí odôvodniť. Na druhej strane, súd je povinný vykonať navrhnuté dôkazy, ak sú právne relevantné a ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. To, či súd vykoná dôkazy označené účastníkom konania, nie je ľubovôľou súdu. Rozhodujúce je zistenie, či skutkové závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania umožňujú záver, ktorý v konečnom dôsledku bude zodpovedať cieľu sledovanému ust. § 1 až § 6 OSP, v zmysle ktorých je potrebné vykladať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Iba súdny proces, ktorý bol v súlade so základnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku je možné označiť za konanie zabezpečujúce právo na súdnu ochranu. Za súladné preto nemožno označiť nevykonanie dôkazu označeného účastníkom konania, ak je nad všetky pochybnosti zrejmé, že môže mať rozhodujúci význam pre ozrejenie skutkového stavu zodpovedajúceho objektívnej pravde. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, ani táto námietka navrhovateľa nekorešponduje s odôvodnením rozhodnutia. Navrhovateľ žiadny znalecký posudok nepredložil ani ku dňu pojednávania (18. 11. 2013), ktorého sa nezúčastnil. Mailové ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 14. 11. 2013 a dôvody v ňom uvedené (iné pojednávania vo veci navrhovateľa na Okresnom súde Komárno dňa 07. 11. 2013 a nesúhlas navrhovateľa so substitučným zastúpením na pojednávaní) súd prvého stupňa správne posúdil a vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu s poukazom na tú skutočnosť, že predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14. 10. 2013. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca dôvod na odročenie pojednávania súdu neoznámili bez zbytočného odkladu, nepredložili doklad o predvolaní na pojednávanie vo veci prejednávanej pred iným súdom a návrh na odročenie pojednávania neobsahoval údaje vyplývajúce z ust. § 119 ods. 2 OSP, t. j. dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, najmä deň, keď sa účastník o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedel. Pokiaľ navrhovateľ podal množstvo žalôb v obdobnej veci na súdoch v rámci Slovenskej republiky, musel si byť vedomý skutočnosti, že budú vytyčované pojednávania na rôznych súdoch, pričom to môže byť i v rovnakom čase a za danej situácie vzbudzuje pochybnosti tvrdenie, že navrhovateľ so substituáciou nesúhlasí. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vyššie opísanom procesnom postupe splnil a mal dňa 18. 11. 2013 splnené všetky procesné povinnosti a podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania. V postupe súdu prvého stupňa nemožno vzhľadom na vyššie uvedené konštatovať odňatie možnosti konania pred súdom ani nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, nakoľko súd prvého stupňa rozhodol v zmysle zákona, čomu predchádzalo riadne zistenie skutkového stavu vo všetkých spojených veciach. Súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní k dispozícii exekučné súdne spisy Okresného súdu Nitra, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal. Základom jeho rozhodnutia je nesplnenie zákonných podmienok zodpovednostného právneho vzťahu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou v ust. § 9 ods. 2 vyššie citovaného zákona (ďalší dôvod odvolania) odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí citoval ust. § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom ku dňu začatia konaní o návrhu navrhovateľa na náhradu škody nemajetkovej ujmy, teda právny predpis aplikoval v správnom znení, a preto je táto námietka navrhovateľa nedôvodná.

Ďalej vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, odvolací súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdným prietahom konania konštatuje, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je kompetentný Ústavný súd SR. Odvolací súd ešte dopĺňa, že judikatúra Ústavného súdu SR sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa troch základných kritérií, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka

konania a postup súdu. V súlade s judikatúrou ESLP sa prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre účastníka. Len samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, nakoľko je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu. Súd prvého stupňa v súvislosti s nárokom navrhovateľa na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu iba preskúmal, či naozaj došlo k porušeniu zákonom stanovenej lehoty alebo nie. Posudzoval teda splnenie podmienok nároku na škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, čo bola podstata návrhu navrhovateľa a nie vhodnosť dĺžky konania ani prieťahy v exekučných konaniach. Odvolací súd vo vzťahu k navrhovateľom tvrdenému prejavu nesústredenosti činnosti súdu, keď podľa jeho názoru súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia (rozpor exekučného titulu so zákonom), odvolací súd konštatuje, že aj táto námietka navrhovateľa nekorešponduje s odôvodnením rozhodnutia.

Vo vzťahu k hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu odvolací súd konštatuje, že hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania je nepreukázanie podmienok na uplatnenie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na základe vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vo výroku vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.